

PARIS 2024

Aleix Garcia acaba cinquè en el doble 'scull'

El serinyanenc, juntament amb Rodrigo Conde, firmen el millor resultat aconseguit a escala estatal en uns Jocs des del 92

Biles torna a regnar en el concurs complet

L'americana ja té nou medalles en els Jocs Olímpics (sis d'or, una de plata i dues de bronze)

Summer venç
en els 200 m
papallona i ja
suma dos ors

McGrath lluita
pels primers
llocs i acaba
dissetè en els
20 km marxa

La selecció
d'handbol
femenina,
cap a casa

0,5
EUROS

L'ESPORTIU

INFORMACIÓ, OPINIÓ I ANÀLISI

SUCCESSOR D'EL 9

Artem Dovbyk ja
és a Roma,
pendent que es
faci oficial el
traspàs més elevat
de la història del
Girona: 40
milions, dels quals
el club
blanc-i-vermell en
cobrarà 32 (el
80%)

GIRONA FC

DE RÈCORD

Francés: "El Girona està creixent molt i jo vull créixer amb ell"

Pont aeri a Roma

A LLOC • Dovbyk ja és a Roma on ha passat revisió i firmarà pels italians en les pròximes hores **SUBSTITUT** • El Girona fa setmanes que treballa en el recanvi del davanter titular

A. Madrià / J. Sebastian
GIRONA

Ahir, Artem Dovbyk va voler cap a Roma per tancar el seu fitxatge amb l'AS Roma, el conjunt dirigit per Daniele Rossi. Aquest traspàs representarà una bona injecció de diners per al Girona, ja que l'operació es valora en 40 milions d'euros, entre pagaments fixos i variables. Tot i això, el club gironí va estar pendent fins a la nit per rebre la confirmació definitiva del Roma, que encara no tenia tots els papers a punt i no va poder concretar la firma. S'espera que demà es podrà anunciar oficialment el traspàs. Mentrestant el Girona ja treballa intensament per trobar un substitut de Dovbyk, amb l'objectiu de mantenir un davanter titular i de referència.

La sortida de Dovbyk va generar un nou serial amb el futur traspàs. L'agent de Dovbyk, Oleksiy Lundovskyi, va anunciar prematurament l'operació a través del seu perfil d'Instagram, compartint una imatge de Dovbyk amb la samarreta de l'AS Roma. Aquesta publicació, que va avançar

Es fa pregar

Tot i ser ja a la capital italiana, el Roma no fa oficial la incorporació d'Artem Dovbyk

Serial de l'agent

L'agent ucraïnès informa de l'operació abans que els clubs ho facin oficial

l'oficialitat del traspàs abans de l'anunci dels clubs, va ser eliminada poc després. Lundovskyi també va compartir vídeos que mostraven l'arribada de Dovbyk a l'aeroport de Roma i el moment en què el jugador baixava del jet privat que el va portar a la capital italiana, on ja l'esperaven desenes d'aficionats. A les imatges es veu com el futbolista s'apropa als seus nous seguidors i els saluda. Aquestes publicacions no van ser ben rebudes pels clubs, especial-

Dovbyk, en el partit contra el Tolosa a Torremirón. O. DURAN

ment pel Girona, que preferia mantenir la discreció fins a l'anunci oficial.

A la recerca del gol

Amb la sortida de Dovbyk, el Girona s'enfronta a un nou desafiament: substituir dues peces imprescindibles, Dovbyk i Savinho, que junts van generar 53

gols en la lliga. Dovbyk, amb 26 gols i 8 assistències, i Savinho, amb 9 gols i 10 assistències, van establir uns números de rècord per a un any històric del club. No serà fàcil trobar un davanter amb les característiques de Dovbyk, capaç de jugar entre línies, fixar els defenses i

tenir instint goleador.

La direcció esportiva busca un perfil de davanter que sigui diferent a Portu i Abel Ruiz, més semblant a Stuari, amb capacitat per lluitar dins l'àrea. Amb l'atractiu de jugar en la Champions i els diners obtinguts aquest estiu, Quique Cárcel, di-

rector esportiu del Girona, és conscient que el mercat serà complicat i que l'exigència és elevada, ja que el debut en la lliga és imminent, d'aquí a menys de dues setmanes. A més, els clubs rivals coneixen la nova realitat econòmica del Girona per fitxar, tot i el límit salarial. ■

La caixa agafa més aire que mai

El Girona haurà de reconstruir bona part de la plantilla després de les sortides sonades de jugadors titularíssims com ara Eric Garcia, Yan Couto, Aleix Garcia, Savinho i Dovbyk. Aquest últim és qui més diners ha deixat a les arques del club, que agafen aire per afrontar aquesta reconstrucció clau per a les aspiracions d'una temporada plena

de reptes i complicacions amb tres competicions simultànies: la lliga, la copa i la Champions League. El conjunt gironí ingressarà 32 milions dels 40 totals amb què s'ha tancat l'operació, la més elevada de la història de l'entitat, una quantitat que permetrà aspirar a fitxar els jugadors més desitjats i, fins i tot, posar fil a l'agulla a problemes estructurals que pateix el club a les se-

ves instal·lacions.

Aquest estiu, a part dels 32 milions que es cobraran per Dovbyk, no tots de cop, ja que hi ha variables en joc, la caixa del Girona també ha ingressat 18 milions d'euros pel traspàs d'Aleix Garcia al Bayer Leverkusen, el que era fins ara la venda més elevada del club gironí o, fins i tot, els prop de 3 milions que el Barça ha pagat per Pau Víctor. El preu d'una tem-

porada d'èxit per a una entitat com la blanc-i-vermella és aquest, i el talent i el rendiment mostrats per la majoria de futbolistes han cridat l'atenció de grans clubs amb poder econòmic que recorren a la cartera per reforçar les seves respectives plantilles.

En la història del club hi ha traspassos recents que també van trencar amb els registres anteriors. La realitat és que, des que va tre-

pitjar la primera divisió per primera vegada, el curs 2017/18, el Girona ha pogut lligar operacions importants. Les més destacades en aquella primera etapa van ser les de Bounou al Sevilla per 4 milions, Portu a la Real Sociedad per 10, Pedro Porro al City per 6 i la de l'estiu passat de Santi Bueno al Wolverhampton per 12 milions. Xifres gens menyspreables per al club. ■

Els traspassos

Artem Dovbyk	40 milions*
Roma	
Aleix Garcia	18 ME
Bayer Leverkusen	
Santi Bueno	12 ME
Wolverhampton	
Portu	10 ME
Real Sociedad	
Pedro Porro	6 ME
Manchester City	
Bounou	4 ME
Sevilla	
Oriol Romeu	3,54 ME
Barça	
Pau Víctor	2,7 ME
Barça	

*El Girona en cobrarà 32 (el 80% del total de l'operació)

na

Javi Guerra perseguit per Iván Martín a Montilivi ■ Q. PUIG

A la 'pole' per Javi Guerra

El Girona fa setmanes que treballa per persuadir Javi Guerra i, paral·lelament, pressionar el València per obtenir la compra del jugador. En la lluita també hi havia la Real Sociedad, que s'havia de cobrir les espatlles per la més que probable venda de Mikel Merino a l'Arsenal. Els donostiarres, però, s'han decidit a incorporar el croat Luka Sucic del Red Bull Salzburg i, potser, faran un intent per fitxar Carlos Soler, actualment en el PSG. Aquests moviments deixen el Girona amb la *pole position* per afrontar un fitxatge que exigirà als gironins desemborsar un mínim de 20 milions d'euros fixos,

Duríssim

Peter Lim es fa el tossut i continua exigint unes xifres inabastables

entre 3 i 5 en variables i, a més, Peter Lim, el propietari del club xe, demana un percentatge elevat en una futura venda de Javi Guerra.

Sense competidors —diversos equips de la Premier estan atents—, i després de fer caixa amb Dovbyk, el Girona podria accelerar per fitxar el desig de Míchel, per a la medul·lar. ■

Girona. Alejandro Francés és presentat a Montilivi com a nou futbolista del Girona; el saragossà es descriu com un jugador polivalent i àgil amb la pilota

“Vull créixer amb el club”

Arnau Madrià

GIRONA

El Girona va presentar oficialment Alejandro Francés, un futbolista de 22 anys de Saragossa. El president, Delfi Geli, i el director esportiu, Quique Cárcel, van destacar la seva polivalència i habilitat amb la pilota. Cárcel va expressar que el club havia tingut interès en el jugador durant anys i li va agrair la seva predisposició per unir-se al Girona.

Francés, que complia anys el dia de la presentació, va mostrar la seva alegria per unir-se al Girona i va dir que ho considera el repte més gran de la seva carrera, especialment amb la possibilitat de jugar la Champions League: “És el repte més gran que tinc en la meua carrera i l'agafo en un bon moment. Potser no m'esperava gaudir d'aquesta competició, la Champions, tan aviat. És una sensació única.” Va agrair al Saragossa els 12 anys de formació i va manifestar el desig de créixer amb el Girona: “El Girona està creixent molt i jo vull créixer amb ells.”

Després de quatre dies al club, Francés va destacar la bona acollida dels jugadors veterans i les converses amb l'entrenador, Míchel, que li va demanar tranquil·litat amb la pilota: “Fa pocs dies que soc aquí, al Girona, però el *mister* ja ha parlat amb mi i sobretot m'ha dit que aquí juguem d'una manera valenta i amb la pilota com a principal protago-

Alejandro Francés va ser presentat a Montilivi com a nou jugador del Girona ■ GIRONA FC

Les reaccions

“Míchel m'ha demanat que estigui tranquil amb la pilota ja que és el nostre punt més fort; m'agrada molt el joc que aquí es fa”

“Venir aquí a Girona i jugar a la lliga de campions és el repte més gran que tinc en la meua carrera”

Alejandro Francés
JUGADOR DEL GIRONA FC

“Volem agrair al futbolista la seva predisposició per venir aquí, feia temps que el volíem”

Quique Cárcel
DIRECTOR ESPORTIU DEL GIRONA

nista per fer mal als contrincants.” Francés va dir que sempre havia apreciat el tipus de futbol del Girona, ple d'ocasions i gols, i que estava disposat a adaptar-se als nous esquemes del club, tot i que preferia jugar a la dreta.

Un altre d'aconseguit

Quique Cárcel va dir que l'arribada de Francés encaixava amb la filosofia del Girona i va destacar la se-

va experiència; va afirmar que tots els directors esportius de primera i segona divisió el coneixien. Una de les polítiques de fitxatge de Cárcel, segons s'ha pogut veure, és tenir molt controlats els jugadors i insistir mercat rere mercat. “És una idea del que volem, del perfil. Intentem aproximar-nos i òbviament el fet que els últims dos anys hàgim fet un futbol com aquest i que

tots els jugadors s'hagin revalorat fa que se sentin còmodes. El Girona és un club que no fa les coses perquè sí, sinó que fem les coses que més ens agraden”, va destacar el director esportiu català. Cárcel també va subratllar que aquest enfocament permet al club mantenir una identitat clara i coherent, atraient jugadors que comparteixen la seva visió i estil de joc. ■

NOU TOYOTA YARIS HYBRID

DISSENYAT PER A LA CIUTAT.
PREPARAT PER A TOT I MÉS

TOYOTA JAPAND 21
www.japand21.toyota.es

C. Antoni Barnés i Gultresa 8, 17005 GIRONA
Telf: 972 476 406

Avda. Europa 50, 17300 BLANES
Telf: 972 358 302

Emissions CO₂ (g/km): 85 - 116. (WLTP). Consum mitjà (l/100 km): 3,8 - 5,1 (WLTP). * Consulteu condicions a www.toyota.es

FINA A

15

ANYS DE
GARANTIA*
TOYOTA RELAX

BREUS

BARÇA

El Leipzig juga amb els nervis i la desesperació del Barça

Barcelona. El Barça és l'únic equip de primera divisió que encara no ha oficialitzat cap fitxatge. El nom de Dani Olmo continua generant soroll mediàtic en les concentracions del Barça i el Leipzig. En les últimes hores, Rouven Schröder, director esportiu del Leipzig, ha deixat clar que el club alemany no posarà facilitats a l'hora de desprendre's de la seva gran estrella: "Dani té un valor increïble per a nosaltres. No tenim pressió per vendre'l. Nosaltres l'esperem aquí quan ell acabi les vacances", ha assegurat en declaracions a Sky Sports. Schröder juga el seu paper, però sembla que el Barça haurà de tornar a millorar la segona oferta que ha fet arribar al Leipzig. L'última oferta ha estat de 50 milions fixes i 10 en variables. El club alemany en demana 60 de fixes. Fins ara tampoc ha accedit a les fórmules de pagament en diferit plantejades pel club blaugrana. El Barça ja ha arribat a un acord amb Dani Olmo. Seria fins al 2030. ■

El nou Barça de Pere Romeu comença la pretemporada

Barcelona. El nou Barça de Pere Romeu va arrencar ahir la pretemporada amb les habituals revisions mèdiques i les proves físiques. A la tarda, també van saltar sobre la gespa de la Ciutat Esportiva per realitzar el primer entrenament sota les ordres del tècnic barceloní. En aquest primer dia, ja hi van estar presents les tres incorporacions per al curs 2024/25, Ellie Roebuck, Ewa Pajor i Kika Nazareth. ■

ESPANYOL

Irvin Cardona és l'escollit per reforçar la davantera

Barcelona. L'Espanyol té pràcticament lligat el tercer reforç per al retorn a primera, després de les arribades de Carlos Romero i Álvaro Tejero. L'escollit per ocupar la parcel·la ofensiva és el francès Irvin Cardona. El davanter de 26 anys, propietat de l'Augsburg alemany, arribarà com a cedit, si no hi ha un gir de guió, amb una opció de compra obligatòria a final de temporada xifrada en menys de dos milions d'euros. El curs passat, Cardona va jugar a préstec al Saint-Étienne, equip amb el qual va firmar 10 gols i tres assistències en 22 partits a la Ligue 2. ■

3a DIVISIÓ FEF

El davanter Bamta s'incorpora al Peralada procedent del Lloret

Peralada. El conjunt de l'Alt Empordà va anunciar una nova incorporació per a la plantilla del curs 2024/25. Es tracta de Bamta, un davanter de 22 anys que arriba al l'Alt Empordà procedent del Lloret. El futbolista havia defensat anteriorment la samarreta del Zamora i tindrà com a missió competir per un lloc com a referència de l'atac en l'onze titular amb Aliou Traoré i Khalid Noureddine. ■

MOTO GP

Retorn amb un GP de la Gran Bretanya amb gust històric

Barcelona. Després de l'aturada del mundial de MotoGP durant gairebé un mes per l'estiu, les curses es reprenen amb el GP de la Gran Bretanya en el circuit de Silverstone aquest cap de setmana. Aquest any 2024 el mundial de motociclisme celebra el seu 75 aniversari i en aquest gran premi els equips competiran amb dissenys *vintage* molt especials a les seves motos recordant moments claus de la marca, l'equip o el país que representen. Bagnaia, el campió mundial buscarà continuar amb la seva bona ratxa de resultats que el van portar al lideratge després de guanyar les quatre darreres curses de gran premi abans de l'aturada. ■

Garcia i Conde tot just acabada la final d'ahir al matí al camp de regates de Vaires-sur-Marne ■ @COE_ES

Rem. Cinquè lloc d'Aleix Garcia i Rodrigo Conde en la final del doble 'scull', el millor resultat aconseguit per la selecció espanyola en uns Jocs des del 1992 a Banyoles

Un cim per conquerir

B.S.

PARÍS / GIRONA

Aleix Garcia (CN Banyoles) i Rodrigo Conde van ser cinquens en la final del doble *scull* masculí dels Jocs de París, en una regata a la qual arribaven amb aspiracions de pujar al podi i en la qual van acabar superant la millor posició de l'especialitat de rem estatal en una cita olímpica des que José Antonio Merín (Amposta, 1970) i Miguel Luis Álvarez (Vigo, 1971) van ser sisens a Banyoles en els Jocs de Barcelona.

Les expectatives en el paper dels subcampions del món (2022) i d'Europa (2024) d'arribar al podi i agafar el relleu de l'andalús establert al Pla de l'Estany

des dels anys 70 i de la mà de Pedro Abreu, Fernando Climent —present en quatre Jocs, des de Los Angeles (plata amb Jose Luis Lasúrtegui) a Atlanta—, es van veure reforçades en la sortida de la final al camp de regates de Vaires-sur-Marne, al departament de Sena i Marne, quan el bot estatal es va posar al davant frec a frec amb el dels romanesos Andrei Cornea

La dada

32

anys fa que l'ampostí José Antonio Merín i Miguel Luis Álvarez van ser sisens a l'Estany.

i Florian Enache, campions d'Europa i a qui havien superat a semifinals.

El remer de Serinyà i el gal·lec van acabar afrontant els últims 500 metres sense possibilitats d'aconseguir medalla, a quasi 5 segons de Romania i a 3 del podi, que van acabar completant els Països Baixos i Irlanda. Cornea i Enache van acabar amb 6:12.58 i amb menys de mig segon respecte als campions del món el 2023, Melvin Twellar i Stef Broenink (6:13.92). Daire Lynch i Philip Doyle, cinquens a l'inici, van pispar el bronze als EUA per menys de 2 segons amb un temps de 6:15.17, mentre que Garcia (2000) i Conde (1997) van acabar amb 6:20.59 i la

sensació que si no es torça la posada a punt, com a Pequín, les aspiracions d'obtenir medalla poden ser més altes. Fa tres anys, pels problemes que va tenir per mantenir-se en el pes, Conde va renunciar a competir quan faltaven quatre mesos en el del doble *scull* lleuger que formava amb Manel Balastegui (Lladó, 1999) i amb qui era campió del món sub 23 —finalment hi va anar amb Caetano Horta (2003) i van guanyar la final B.

Aina Cid (CN Amposta) i Esther Briz, en el dos sense timoner femení, i Dennis Carracedo (CN Banyoles) i Caetano Horta, en doble *scull* lleuger, intentaran obtenir avui el diploma en les respectives finals B. ■

Handbol. La selecció espanyola perd també contra Hongria (24-27) i queda eliminada

Ple de derrotes

X.M.

BARCELONA

Quarta derrota en quatre partits de la selecció espanyola femenina d'handbol, que va caure contra Hongria (24-27) i queda sense cap possibilitat de progressar en els Jocs. Els queda un partit, demà contra França, ja sense cap mena d'aspiració d'arribar als quarts de final. La

selecció espanyola va començar prou bé, i el primer gol de la vallesana Kaba Gassama en els Jocs va servir per posar el 6-3. Hongria va arribar als cinc gols de renda (14-19), però Espanya es va refer fins a avançar-se (21-20). Es va entrar en equilibri (22-22) als últims deu minuts, en què l'equip d'Ambros Martín es va col·lapsar i ja no va tenir res a fer. ■

Hoquei sobre herba. La selecció espanyola femenina, als quarts a falta d'un partit

El mínim esforç

B.S.

COLOMBES / GIRONA

La selecció espanyola femenina es va assegurar la presència en els quarts de final, abans de tancar la fase de grups demà al migdia contra Austràlia. Espanya va superar Sud-àfrica per 1-0 i gràcies a la regularitat de Clara Pérez, que va evitar un ensurt contra un rival inferior. "Érem favo-

rites però ens ho han posat difícil. Es tracta de buscar bons resultats i ho hem aconseguit", va dir la portera de l'Atlètic Terrassa.

Belén Iglesias a mig minut per acabar el primer quart i en el segon llançament a porteria, el primer penal, feia l'1-0 i, sense ritme ni tensió competitiva, des del segon quart el duel entrava en un ritme narcotitzant. ■

Segon or de Summer

NATACIÓ • La jove canadenca de 17 anys guanya els 200 m papallona i amb 2:03.03, que és la segona millor marca de sempre
DUELS AJUSTATS • Kate Douglass guanya els 200 m braça i Hubert Kos, els 200 m esquena en unes finals molt disputades

Albert Camps
BARCELONA / PARÍS

Summer McIntosh, de només 17 anys, va guanyar la seva segona medalla d'or a París en ser la millor en els 200 m papallona. Es va imposar amb un gran temps de 2:03.03, que és un nou rècord olímpic i la segona millor marca mundial de sempre. La xinesa Zhang Yufei, que defensava el títol, va sortir molt forta i la canadenca va aguantar al seu darrere i després dels 125 m va marxar cap a la victòria. És la tercera medalla de Summer McIntosh, ja que va guanyar els 400 m estils i va ser segona en els 400 m lliure.

La nord-americana Kate Douglass va guanyar els 200 m braça en superar en una dura lluita la campiona dels 100 m braça, la sud-africana Tatjana Smith. La nord-americana agafava el seu avantatge en els viratges i la sud-africana la retallava en els metres nedant. També va ser molt disputada la final dels 200 m esquena i el títol va ser per a l'hongarès Hubert Kos després de remuntar i superar en els darrers 50 m el grec Apostolos Christou.

Austràlia va dominar el 4x200 m lliure amb un nou rècord olímpic de 7:38.03. Mollie O'Callaghan va sumar el seu tercer or, segon en un relleu, i Ariarne Titmus, el segon. ■

McIntosh, a l'esquerra, després de guanyar els 200 m papallona, i a la dreta, Smith i Douglass, després del seu duel en els 200 m braça ■ EFE / FRANCK ROBICHON

Finals

HOMES

200 m esquena

1r. H. Koss (Hongria)	1:54.26
2n. A. Christov (Grècia)	1:54.82
3r. R. Mityokov (Suïssa)	1:54.85

DONES

200 m papallona

1a. S. McIntosh (Canadà)	2:03.03
2a. R. Smith (Estats Units)	2:03.84
3a. Z. Yufei (Xina)	2:05.09

200 m braça

1a. K. Douglass (Estats Units)	2:19.24
2a. T. Smith (Sud-àfrica)	2:19.60
3a. T. Schouten (P. Baixos)	2:21.05

4x200 m lliure

1r. Austràlia	7:38.08
2n. Estats Units	7:40.86
3r. Xina	7:42.34

Zamorano ocupa el catorzè lloc en les semifinals dels 200 m esquena

Àfrica Zamorano no es va poder classificar per a la final dels 200 m esquena en ser la catorzena en les semifinals. La barcelonina del CN Sant Andreu va acabar setena en la segona semifinal amb un temps de 2:10.63, una mica més dolent del que ha fet en les eliminatòries del matí (2:10.40). Àfrica Zamorano, que disputa els seus tercers Jocs Olímpics, va sortir molt ràpida i era quarta en els 50 m, i des-

prés es va mantenir en la lluita per la cinquena plaça, fins que va cedir en els darrers 50 m. La seva companya en l'equip estatal Carmen Weiler no va ocupar la tretzena plaça del total amb 2:09.99 i tampoc va passar a la final. En les eliminatòries del matí, Àfrica Zamorano va fer un temps de 2:10.40 i va entrar en la semifinal amb la quinzena marca. Va ser quarta en la seva sèrie després de remuntar des de la setena posició en els darrers 50 m. Paula Juste (CN

Lleida) i Ainhoa Campabadal (CN Sant Andreu) van formar part de l'equip d'Espanya que va finalitzar en la vuitena posició de la seva sèrie i en la quinzena del total en el relleu 4x200 m lliure. El conjunt estatal va fer 8:00.23 i es va quedar fora de la final. Van completar l'equip Maria Daza (Real Canoe) i Alba Herrero (Tennis Elx). L'equip d'Espanya va millorar en tres segons la marca d'inscripció en els Jocs (8:03.62).

Nissaga. Emma Carrasco disputa avui els 200 m estils en els Jocs de París, la mateixa prova en què el seu pare, Jordi Carrasco, va ocupar el tretzè lloc en els de Sydney 2000

Una tradició familiar

Albert Camps
BARCELONA / PARÍS

Emma Carrasco disputarà aquest matí (11.17 h) la seva segona prova en els Jocs de París, els 200 m estils. La lleidatana de 18 anys afrontarà la mateixa prova que va nedar el seu pare, Jordi Car-

rasco, en els Jocs de Sydney 2000, i en què va ocupar la tretzena posició. La nedadora del CN Sant Andreu ja va disputar els 400 m estils i va acabar en el dotzè lloc amb 4:43.13. En els 200 m estils probablement tindrà més possibilitats d'arribar lluny, a conseqüència dels proble-

mes que va tenir en el tram final de la preparació. Durant la primavera va tenir dues infeccions de ronyó i al maig, una pneumònia que va posar en risc la seva participació en l'obert de Palma, selectiu per als Jocs. Amb aquest contratemps, van apostar pels 200 m estils.

En aquesta jornada també competirà Mario Mollà (CN Terrassa) en els 100 m papallona (11 h). El barceloní afrontarà la seva única prova individual. Ja va fer el relleu 4x100 m lliure, en què va ser novè amb Espanya, i demà disputarà el 4x100 m estils. ■

Carrasco, després dels 400 m estils ■ EFE / LAVANDEIRA JR

BREUS

BÀSQUET

Derrotes de dos en dos per a Espanya.

La selecció espanyola femenina de 3x3, que acreditava 2-0 en els Jocs, va perdre per 14-11 contra la Xina i 11-17 contra els EUA, que havien fet 0-3 en el torneig. L'equip que dirigeixen Anna Junyent i Núria Martínez, amb Sandra Ygueravide (Spar Girona i Bàsquet Girona) i Vega Gimeno (Bàsquet Girona) va acusar la inferioritat física. ■

TENNIS

Definides les semifinals masculines.

Djokovic va guanyar Tsitsipas i s'enfrontarà a Musetti. Alcaraz es va desfer de Tommy Paul i jugarà contra Félix Auger-Aliassime. ■

BOXA

Polèmica amb Imane Khelif.

La italiana Angela Carini va decidir retirar-se quan no havia disputat ni un minut del combat contra l'algeriana Imane Khelif. "Amb dos cops, ja no podia ni respirar", deia Carini. Khelif té cromosomes XY, però amb alts índexs de testosterona, com passa amb l'atleta Caster Semenya. ■

FUTBOL

Ensurt per a Cata Coll.

La portera del Barça va rebre un fort cop al nas en el partit contra el Brasil i va ser traslladada a l'hospital, però va quedar en un ensurt. Si no hi ha cap contratemps, podrà jugar els quarts de final contra Colòmbia, demà (17 h). ■

Gimnàstica artística La gimnasta estatunidenca va obtenir la seva segona medalla d'or en els Jocs de París en el concurs complet, en què va ser la millor en tots els aparells menys en les asimètriques

Simone Biles, bentornada per continuar fent història

Aina Vall

GIRONA / PARÍS

Ser-hi ja era una victòria, però la reina és la reina, i ahir al Bercy Arena va tornar-se a coronar. Després d'haver-se retirat a la meitat dels últims Jocs Olímpics, a Tòquio (2021), per prioritzar la seva salut mental, Simone Biles ha tornat a competir en els Jocs de París. Ser-hi, i recuperada, doncs, ja era tot un triomf, però, a més, la gimnasta va tornar a regnar. Després de dos anys aturada, el 2023 ja es va coronar en el mundial de Bèlgica, i ahir, a la capital francesa, també. Sent la millor en totes les proves menys en les asimètriques, Biles va endur-se l'or i va convertir-se en la primera gimnasta que aconsegueix dues medalles d'or en dos Jocs Olímpics no consecutius. Rècord que fa palès del seu gran palmarès. El podi el van completar la brasilera Rebeca Andrade i l'estatunidenca Suni Lee.

Simone Biles va aconseguir ahir la segona medalla d'or olímpica de París, la seva sisena medalla olímpica. Dimarts ja va guanyar la primera en la final per equips, i ahir en individual. Va començar la jornada amb la prova de salt, en què va estar intractable, i va obtenir la millor nota amb un dels seus salts (15.766). En les

Simone Biles en ple exercici, ahir al Bercy Arena ■ EFE / EPA / RITCHIE B. TONGO

La competència tampoc decep

La reina és la reina, però ahir al Bercy Arena no només va brillar Simone Biles. Al podi la va seguir Rebeca Andrade (57.932). La brasilera, de 25 anys, que dimarts va guanyar la medalla de bronze en equips, va seguir de prop Biles en salts (15.100) i va superar la campiona en asimètri-

ques (14.666). També va brillar en terra amb la segona millor marca (14.033). Suni Lee (56.465), companya d'equip de Biles i la campiona del concurs complet en els últims Jocs, va guanyar el bronze sent la millor en les asimètriques (14.866) i molt regular en la resta d'aparells. A les portes del podi es va quedar

la italiana Alice d'Amato, per dècimes (56.333). I en cinquena posició cal destacar l'algeriana Kaylia Nemour (55.899), que amb només 17 anys i en el seu debut en els Jocs Olímpics va tenir la millor puntuació i amb diferència en les asimètriques (15.533) a 1.800 punts de Biles. ■

asimètriques, però, hi té una assignatura pendent i va ser la penúltima millor marca del seu grup. Amb un error visible, va obtenir pitjor nota que en la prova que va fer en les classificacions (13.733). Suni Lee, en canvi, la seva companya estatunidenca i campiona dels últims Jocs en el concurs complet, va obtenir la segona millor marca en les paral·leles (14.866), i la millor de totes va ser l'algeriana Kayla Nemour, de només 17 anys, que debutava aquest any (15.533). En barra d'equilibri va tornar a regnar Biles. La medallista olímpica va regalar un d'aquells exercicis que només pot fer ella, en què va acumular 14.566 punts. En acabar no va poder evitar un gran somriure de satisfacció, i el va acompanyar l'aplaudiment de reconeixement a l'excel·lència de la seva rival directa, Andrade. Diuen que el millor sempre ve al final, i ahir al Bercy Arena així va ser. Biles va tancar la competició amb la seva prova estrella: el terra. En cada diagonal va estar magnífica i es va guanyar tant l'ovació final com la puntuació, amb més d'un punt de diferència d'Andrade (15.066). Un concurs complet excel·lent de Biles, que acumulava una puntuació final de 59.131 punts. Bentornada per continuar fent història. ■

PARÍS EN JOC

Vicenç Batalla

Entre una piscina a La Défense i una altra a Saint-Denis

Entre l'occità Léon Marchand protagonitzava la gesta de guanyar en menys de dues hores dues medalles d'or individuals, en 200 papallona i braça, a París La Défense Arena davant de 17.000 espectadors, jo era en el partit de waterpolo femení Espanya-Grècia al tot nou Centre Aquàtic de Saint-Denis, al costat de l'Estadi de França, amb 5.000 espectadors. Havia es-

tat a l'immens recinte del barri de negocis de París –que acabarà oferint quarts, semifinals i final de waterpolo– per una vetllada potser amb menys glamur però que va veure proclamar-se campions olímpics la canadenc Summer McIntosh (400 estils), el romanès David Popovici (200 lliures), la sud-africana Tatjana Smith (100 braça), l'italià Thomas Ceccon (100 espatlla) i l'australiana Ariar-

Bea Ortiz ■ CHEMA MOYA / EFE

ne Titmus (200 lliures). Però, per als francesos, el seu nou heroi és Marchand, que després del seu or també en 400 estils ara aspira a un quart en 200 estils. Banderes i marseleses a totes les graderies. A Saint-Denis, de moment, l'èxit és per a les seleccions espanyoles femenina i masculina de waterpolo, que ja són a quarts abans que acabi la fase de grups. Dimecres, les noies, en guanyar

Grècia. Dijous, els nois, en què hi tornava a ser present, derrotant la vigent campiona olímpica, Sèrbia. El detall és que en la selecció femenina hi ha 11 catalanes de 13 i en la masculina, set. Amb un domini absolut del CN Sabadell, el CN Sant Andreu, el CN Terrassa i el CN Mataró, en el primer cas, i del CN Atlètic Barceloneta, en el segon. Entre himnes i banderes, era per fer un recordatori.

Atletisme. El gavanenc lluita pels primers llocs i acaba dissetè en els 20 km marxa, mentre que Montesinos fa un gran desè lloc en la cursa femenina

McGrath paga l'esforç

Albert Camps
BARCELONA / PARÍS

Paul McGrath va lluitar per les primeres posicions, però va pagar l'esforç en els darrers quatre quilòmetres i va acabar en la 17a plaça dels 20 km marxa. Cristina Montesinos va fer una cursa de menys a més i va acabar en una gran desena posició en la prova femenina de la mateixa distància, que es van disputar al peu de la torre Eiffel. Una tempesta a la matinada va ajornar mitja hora la sortida masculina, i després també la femenina, que van haver d'afrontar molta més calor i humitat en el tram final de la prova.

El gavanenc va acabar amb un temps d'1h20:32 i va arribar a 1:37 del nou campió olímpic, l'equatorià Brian Pintado, que va guanyar la medalla d'or amb 1h18:55. L'extremeny Álvaro Martín, l'actual campió mundial, es va emportar la medalla de bronze en acabar a 16 segons del campió.

El marxador del Cornella Atlètic, actual subcampió europeu, va estar en el grup dels millors fins passat el quilòmetre 16. A la meitat de la cursa, el km 10, ocupava la tercera posició (40:21) i en el 15 també era tercer (1h00:09). El canvi de ritme del brasiler Caio Bonfim, finalment segon, a partir del km 16 va trencar el grup dels millors, que era d'uns deu atletes, i Paul McGrath va quedar

Paul McGrath (dorsal 34), a l'esquerra, i **Cristina Montesinos** (dorsal 122), a la dreta, en els 20 km marxa de París ■ EFE / MIGUEL TOÑA

La pista vol el protagonisme

L'Stade de France i la seva pista de tartan reclamen el protagonisme de l'atletisme a partir d'avui. Després de l'estrena, amb les proves de marxa, les curses, els salts i els llançaments portaran emoció i lluita a l'estadi. Els primers a entrar en acció dels onze atle-

tes de la delegació catalana seran Adel Mechaal i Abdessamad Oukhelfen. El palamosí disputarà al matí les eliminatòries dels 1.500 m (11.05 h) i buscarà el passí a la semifinal, mentre que el reusenc afrontarà a la nit la final dels 10.000 m (21.20 h).

Dues medalles

María Pérez guanya la plata i Álvaro Martín, el bronze per Espanya

despenjat i va anar perdent posicions.

La terrassenca va finalitzar amb 1h29:11 en una cursa força dura i amb

més calor que la masculina. Cristina Montesinos va acabar a 3:17 de la campiona olímpica, la xinesa Yang Jiayu. La granadina María Pérez, actual campiona mundial, va guanyar de manera brillant la medalla de plata en ser segona (1h26:19) a 25 segons de la xinesa.

Cristina Montesinos es va quedar molt aviat en un tercer grup, perquè a davant la xinesa Yang Jianyu

Classificacions

HOMES. 20 km marxa

1r. Brian Pintado (ECU).....1h18:55
2n. Caio Bonfim (BRA).....1h19:09
3r. Álvaro Martín (ESP).....1h19:11
17è. Paul McGrath.....1h20:32
33è. Diego García (ESP).....1h23:10

DONES. 20 km marxa

1a. Yang Jiayu (XIN).....1h25:54
2a. María Pérez (ESP).....1h26:19
3a. Jemima Montag (AUS).....1h26:25
4a. Laura García-Caro (ESP).....1h28:12
10a. Cristina Montesinos.....1h29:11

va marcar un ritme molt fort i va anar en solitari a partir del km 6. La terrassenca va agafar el seu ritme, es va situar catorzena i a la meitat de la prova mantenia aquesta plaça (43.53) i estava a 47 segons de la líder de la prova. En la segona meitat de la cursa va millorar algunes posicions, va passar desena pel km 15 (1h06:24) i va mantenir aquest lloc fins a la meta. ■

Trittel i Botín, amb el jutge amb la bandera de suspensió ■ EFE

Vela. Marsella no va tenir les millors condicions per a la disputa de la Medal Race, que es va haver d'ajornar dues vegades en dues hores

La manca de vent ajorna la medalla de Florian Trittel

Xavi Ballesteros
BARCELONA / MARSELLA

La parella formada pel català Florian Trittel i Diego Botín, que competeix en vela en la categoria de 49er, haurà d'esperar fins avui per fer realitat el domini d'aconseguir una medalla. La manca de vent a Marsella en la Medal Race va obligar a aturar dues vegades la prova. Cal recordar que la dupla en què hi ha el català Florian Trittel en tenia prou en aquesta última jornada amb quedar per sobre de la sisena posició. Els representants de l'equip espanyol van aguantar la pressió dels seus perseguidors, la parella formada pels irlandesos Robert Dickson i Sean

Waddilove, per rematar la feina. La Medal Race és la regata de l'última jornada en què competeixen els 10 primers vaixells de la general (n'hi ha 20 que hi participen) i que puntua doble.

Doble intent fallit

Tot i que es va retardar primer la sortida, els espanyols es van situar ràpidament en la primera posició, fet que els assegurava la medalla d'or. Però en la segona mànega el vent va desaparèixer i es va ajornar. Dues hores més tard es va tornar a fer la sortida i quan els espanyols anaven en la setena plaça es va tornar a suspendre la prova en una jornada marcada per la manca de vent i de molta calor. ■

Waterpolo. La selecció espanyola, amb set catalans a la plantilla, torna a exhibir el seu potencial en el joc i una forta mentalitat

Lliçó al campió olímpic

Xavi Ballesteros
BARCELONA / PARÍS

La selecció espanyola masculina, amb set catalans a la plantilla i el seleccionador David Martín, va tornar a oferir una lliçó de joc i sobretot de caràcter contra Sèrbia, la vigent campiona olímpica, i continua amb pas ferm a París

cap a les medalles després d'haver superat ja Austràlia (5-9) i Hongria (10-7).

Els espanyols van fer una sortida de segon període espectacular per agafar un avantatge de tres gols (3-6). Però va reaccionar Sèrbia per empatar (6-6) abans del gol de Cabanas quan només faltaven set segons per tan-

car els primers 16 minuts de joc (6-7). En el darrer període, amb Perrone brutal (3 gols) i ben secundat per Granados (4) o Munarriz (2), la selecció espanyola va acabar d'ensorrar un equip serbi impotent davant la superioritat d'Espanya, que demà jugarà contra el Japó que no ha guanyat cap partit. L'úl-

11 Sèrbia 15 Espanya

SÈRBIA: Filipovic (Misovic), Mandic (4), Rasovic, Randelovic, Dedovic (1), Drasovic, Jaksic (2) -equip titular-, Cuk (2), Vico, Ubovic (2), Rasovic i Jaksic.

ESPANYA: Lorrio (Aguirre), Munarriz (2), De Toro, Larume, Famera (1), Perrone (3), Bustos (1) -cinc inicial-, Granados (4), Sanahuja (2), Cabanas (1), Tahull i Unai Biel (1).

PARCIALS: 3-4, 3-3 (6-7); 3-3 (9-10) i 2-5 (11-15).

ÀRBITRES: Adrian Rou (Romania) i Raffaele Colombo (Itàlia).

tim partit de la lligueta prèvia serà contra l'amfitriona, França, dilluns. ■

Golf. El golfista de la Garriga tanca la primera jornada amb 69 cops. Matsuyama, el primer

David Puig, a sis cops del líder en el debut

X.B.
BARCELONA

David Puig va tancar la seva primera jornada al Le Golf National amb una targeta de 69 cops (-2), sis més que el líder, el japonès Hideki Matsuyama (63). Segon va acabar el nord-americà Xander Schauffe-

le (65). L'espanyol Jon Rahm va acabar amb 67. La d'ahir va ser la primera de les quatre jornades de competició prèvies. El de la Garriga, que ha firmat cinc *birdies* i tres *bogeys*, vol agafar confiança per entrar entre els millors en el tram decisiu de la competició. ■

PEL CARRIL
DEL MIG

Toni Romero Estanyol

Memòries
castristes

Girar la vista enrere atorga perspectiva per analitzar esdeveniments i la vida mateixa. I ara que les medalles es guanyen a París, el cap em porta al plàcid estany de Banyoles, subseu de rem de Barcelona-92. Tant temps després, dels resultats esportius no me'n queda cap a la memòria, però entre els records que no han marxat hi ha el d'un bot cubà, el dos amb timoner, que buscant als arxius he comprovat que va ser l'únic de la seva delegació que va disputar una final A, la de les medalles, i no va quedar mal classificat (cinquè) aquell 2 d'agost, avui fa 32 anys.

El 1992 ser periodista era més agraït. Més reposat, més analític, no s'anava al segon. Si als primers GP de F-1 al Circuit de Catalunya qualsevol acreditació servia per anar a peu de pista –ara ets aturat i, sense fer preguntes, expulsat del recinte– és fàcil entendre que Banyoles fos un paradís per apropar-se als esportistes, conèixer històries i publicar-les. La del bot cubà, però, és una història que no va ser. Un parell de dies abans de la jornada final, no sé què em va fer pensar que els remers del bot cubà més competitiu serien presa fàcil i que sentiria paraules dissidents en busca d'altaveus de llibertat. Total, a ells no els feia cas ningú. Amb les estrelles de l'esport cubà –els atletes Javier Sotomayor o Ana Fidelia Quiros, per exemple– a l'Estadi Olímpic de Montjuïc, a Banyoles Ismael Carbonell, Arnaldo Rodríguez i el timoner Roberto Ojeda mataven les hores com podien –ni mòbils ni internet– abans i després de les regates. Fidel Castro dirigia un règim escarmentat perquè amb la implosió de l'URSS encara recent, a Cuba se li estaven reduint les vies de finançament. Fugir de la gran illa del Carib no era tan fàcil, i menys si podies aportar valor al règim, com en el cas dels esportistes. A Carbonell i Rodríguez se'ls vigilava discretament –normalment un integrant del cos tècnic– i per parlar amb desconeguts havien de demanar permís. Això, havent estat Carbonell (33 anys) olímpic a Moscou-80 i múltiples vegades campió panamericà i centreamericà. Hi va haver conversa, preguntes i respostes defensives amb aire de resignació, però vaig marxar amb la cua entre les cames. En el dilema

El dos amb timoner de Cuba a Barcelona-92. En primer terme, Roberto Ojeda (timoner) i els remers Ismael Carbonell (tombat cap enrere) i Arnaldo Rodríguez ■ ARXIU AJUNTAMENT GIRONA

entre transformar les seves paraules en un relat *fake* de discrepància o ser fidel al que deien –per moments semblava sincer, d'altres, impossible– va guanyar no fer res. Perquè hi havia ben poc. Carbonell, el més veterà, em va regalar un pin de la federació cubana, que conservo i no m'ha costat gens localitzar.

32 anys donen per a molts canvis, no sempre en el bon sentit. Però hi ha indrets del planeta on el temps sembla haver-se aturat. Un d'aquests és Cuba –i un altre, Corea del Nord, que esmento perquè Arnaldo Rodríguez gaudeix de la consideració d'hoste il·lustre de la capital, Pyongyang–, on les escorrialles del castrisme i els bloquejos comercials han aprofundit en el saqueig de l'illa i l'empobriment dels cubans que no han volgut o pogut tenir l'oportunitat de buscar una vida millor. No fa l'efecte que fos el cas de Carbonell i Rodríguez. Carbonell té l'estatus de Glòria Esportiva, un valorat reconeixement oficial cubà. Es va retirar el 1999, amb 40 anys, i després va iniciar una carrera com a entrenador vinculat a la federació cubana, és a dir, a l'ombra del règim. “Als Jocs del 92 va quedar per

a la història el cinquè lloc. Vam ser els primers llatins finalistes a aquell nivell”, recordava en una entrevista a un mitjà cubà fa una dècada en la qual no desaprovava l'oportunitat de professar orgull castrista: “Un any abans, en els Jocs Panamericans de l'Havana, va ser un moment inoblidable rebre de mans del comandant en cap, Fidel Castro, tres de les quatre medalles que vaig assolir. Poder-lo conèixer i estrènyer la seva mà és el record més important de la meua vida esportiva.” Fos un sentiment sincer o un agraïment degut, l'expectativa d'apropar-se a un cubà per si confessava que no pujaria a l'avió de retorn a Cuba havia estat un error majúscul, un fiasco absolut. Arnaldo Rodríguez –el jove del dos amb timoner de Banyoles– va competir fins al preolímpic del 2000 i, a diferència de Carbonell, ha deixat poc rastre posterior a la xarxa, com si no s'hagués mogut de Cuba i no hagués fet carrera esportiva com a tècnic. El timoner Ojeda va morir l'any 2014 als 74 anys. També va exercir com a delegat del Poder Popular, l'element primigeni de l'estructura política del sistema cubà.

L'ESPORTIU

C/ Falgàs, 13. 17005. Girona
Tel: 972 186 400.info@lesportiudecatalunya.cat
Dipòsit Legal: GI-680-2014

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la PresidènciaEDITA: HERMES COMUNICACIONS SA.
PUBLICITAT: EDU CIURANA.DIRECTOR
XEVI MASACHS I PERACAUÀ.DIRECTOR ADJUNT
JOAN MARTÍ.

La millor col·lecció de plats de dutxa de resina